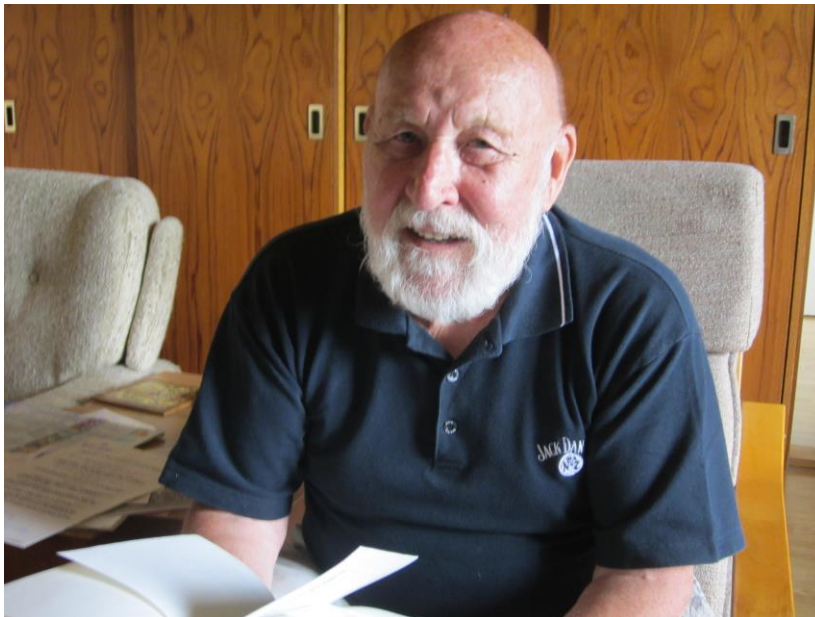

ZDENĚK KURKA

Zdeněk Kurka se narodil 15. ledna 1931 v Protivíně. Jeho maminka Marie pocházela ze zdejší kupecké rodiny, tatínek Viktor se narodil v Jihlavě, kde vystudoval německou reálku a bylo mu přiděleno místo výpravčího na Slovensku.

Brzy postoupil na vyšší pozici do Řečan a v roce 1939 se stal přednostou stanice v Zadní Třebáni. Tady malý Zdeněk s bratrem a rodiči prožil téměř celou válku. V této oblasti působila partyzánská skupina, která se zaměřovala na poškozování hlavní trati mezi Prahou a Plzní a ke konci války, v roce 1945, vyhodila trať do vzduchu.

Po válce byl otec přeložen do Trmic jako přednosta stanice a s ním se stěhovala celá rodina. V Trmicích Zdeněk dokončil měšťanku. Po dvou letech se rodina opět stěhovala, protože otec dostal místo přednosta stanice na jihlavském městském nádraží a náměstka na hlavním nádraží.

Osmnáctiletý Zdeněk se právě vyučil obchodním příručím a vzápětí nastoupil na obchodní školu na družstevní obor. Zde byla jeho spolužačkou dcera Jana Roda, muže, který byl odsouzený v jihlavském politickém procesu k trestu smrti.

V roce 1949 se rodina dostala do velkých potíží. Otec Zdeňka Kurky byl nucen ke vstupu do KSČ, což však jako sociální demokrat nechtěl učinit. Nadřízení ho proto suspendovali z místa přednosta stanice a 18. 10. 1949 byl zatčen a uvězněn. Bylo proti němu vzneseno smyšlené obvinění, že je členem skupiny, která vyzradila počty milicionářů působících na jihlavském nádraží.

Následovala domovní prohlídka a v roce 1950 došlo k odsouzení otce pana Kurky na deset let. Prošel věznicí v Brně, na Pankráci a nakonec byl umístěn do Jáchymova. Zde se dopustil přestupku, když ukrýval fotoaparát, a soud v Plzni mu vyměřil další trest ve výši šesti let. V roce 1958 byl tatínek propuštěn ze zdravotních důvodů a bohužel v roce 1964 na následky těžké práce v uranových dolech zemřel.

Během tatínkova věznění se rodina ocitla ve svízelné situaci. Nejprve dostali výpověď z bytu a brzy přišly finanční potíže. Maminka totiž byla v domácnosti a Zdeněk ještě studoval. Pomáhat jim musel otcův mladší bratr a také cizí lidé, kteří organizovali sbírky. Obchodní školu Zdeněk dokončil jenom díky přimluvě tehdejšího ředitele.

V roce 1952 musel Zdeněk Kurka nastoupit na vojnu. Stejně tak jako jeho starší bratr Vítězslav byl i pan Zdeněk jako politicky nespolehlivý přiřazen k jednotkám Pomocných technických praporů. Měl velké štěstí, že nemusel do dolů, ale byla mu přidělena těžká práce na stavbách v Mostě. Během vojenské služby, kterou absolvoval beze zbraně, zažil mnohá politická školení, ponižující nadávky a hlavně nejistotu, kdy se bude moci vrátit domů, protože vojenská služba jim mohla být libovolně prodlužována.

V roce 1954 se Zdeněk Kurka z vojenské služby vrátil a nastoupil do zaměstnání. Mohl vykonávat pouze dělnické profese, a když se mu konečně podařilo získat místo účetního, přišly politické prověrky a on jako politicky nespolehlivý opět střídal různé dělnické pozice. Později vystudoval při zaměstnání obchodní akademii a až do důchodu pracoval jako účetní.

Přes všechny těžkosti, které pan Kurka zažil, zůstal veselým a optimistickým člověkem. Velkou oporou mu celý život je jeho manželka Věra, se kterou se oženil v roce 1953. Odjakživa měl rád přírodu, a tak není divu, že je už několik desítek let členem Klubu českých turistů, zorganizoval spoustu turistických výprav a dosud rád vyrazí na kratší procházku. Nikdy se životním těžkostem nepoddal, protože jak říká "žít se musí" a "když je člověk mladý, zvládne ledacos".

